

Кръсть си стори сѣкій момѣкъ
И тихо заѣди
Сички редомъ, голѣмъ малѣкъ —
Всѣкъ прилично сѣди
Обѣдвахъ и станахъ,
А никой — ни думъ.
Сѣчива-та пакъ хванахъ
Мастора продума:
„Хайде, булка, събирете
„Щото ѣ останало
„Тъ идете, пакъ гответе
„Догдѣ ѣ еще рано.
Добрѣ, добрѣ, масторѣ, Добре,
Ный сичко ще свършимъ,
И вечера пакъ ще доди —
Ный врѣме-то знаимъ.
„Хайде Дешке, хайде булимъ,
„Побърже събирай
„Догдѣ ѣ рано да отидемъ,
„Чи пакъ послѣ глѣдай.
А пѣкъ Дешка ѣ пришепна:
„Буле, недѣй бърза
„Чакай малко да ся скрѣхна
„И да ся привърза (1)
„Нѣ-л' гы видишь — всѣ сѣ момци
„И — какъ милино глѣдѣтъ;
„Какъ ще кажѣтъ тѣзъ плааинци,
„Кога си отидѣтъ?...
„Хайде, хайде, ный у дома
„Ще да си прикажемъ
„Кога азъ и ты сама
„За туй ще говоримъ.
Дур' думахъ тѣзи думи —
Мысали събрахъ,
И тръгнахъ, дѣтки, сами;
Момци-тѣ останахъ.

(1) Бърпата си на глѣдѣтъ.